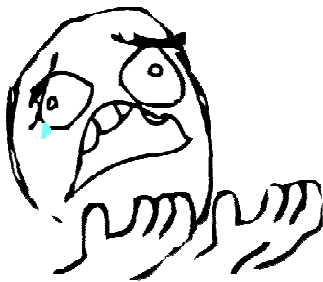

TRADING CONCEPT ตอน ทำไมการทำตามระบบจึงยากนัก

สวัสดีครับ ท่านนักลงทุน ฉบับก่อนๆ เราเอาวิธีการเทรดอย่างง่ายของ Ed Seykota มาแนะนำ จะเห็นว่า แม้เป็นวิธีการที่ง่าย แต่เพียงเท่านั้นก็ทำได้แล้ว ฉบับนี้จารย์ดีเลยอยากมาเล่าเพิ่มเติมถึงเหตุผลที่ว่า ในเมื่อมีวิธีทำกำไรง่ายๆ อยู่มากมาย แล้วทำไมนักลงทุนที่เข้ามาในตลาดเพื่อหากำไรส่วนหนึ่ง จึงยังประสบกับการขาดทุนกันอยู่

วันก่อนจารย์ดีได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับการทดลองอย่างหนึ่งกับหนู เกี่ยวกับเรื่องของเหตุผลที่ไม่ค่อยจะสมเหตุสมผลเท่าไร ทำให้ไขข้อข้องใจเกี่ยวกับปัญหาการขาดทุนแบบยึดถือของนักลงทุน ชื่อว่าถ้าเราเข้าใจกลไกทางด้านความคิดตามธรรมชาติอันนี้แล้ว น่าจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการลงทุนของท่านให้ดียิ่งขึ้นแน่นอนครับ

อาหารของหนู

การทดลองนี้ทำโดยนักจิตวิทยา ชื่อเกลน เจนเซน กับหนูที่เขาเลี้ยงไว้

โดยในขั้นที่ 1 ปรึบน้ำย่อยให้หนู เจนเซนจะนำอาหารใส่ถ้วยมาให้หนูในเวลาเที่ยงของทุกๆ วัน พอทำไปซักรี่ก สักรี่กได้ว่าหนูเริ่มประมาณเวลาได้ พอใกล้เที่ยง ก็ฝึกรออาหารกันเลยทีเดียว (แต่นี้หนูทุกตัวก็จะติดนิสัยทานข้าวที่เที่ยงตรงเวลาแล้วละครับ)

ขั้นที่ 2 คราวนี้พอเที่ยง ไม่นำอาหารมาให้แล้วครับ ปลอ่ยหนูกระวนกระวาย อยากอาหารซักรี่ 1 ชั่วโมง พอปายโมง ก็นำเครื่องจ่ายอาหารมาตั้งให้ในกรง เครื่องนี้จะจ่ายอาหารออกมาเองทุกๆ 30 วินาที ว้าว...!!! หนูคงดีใจครับ เพราะจากการทดลองหนูไม่ไปไหนครับ วนเวียนอยู่ใกล้ๆ ก็มีของอร่อยๆ มาให้กินแบบเรื่อยๆ โดยไม่ต้องดิ้นรนอะไรเลย เรียกว่าเจ้าหนูน้อยซักรี่รักเครื่องจ่ายอาหารนี้เสียแล้ว

ขั้นที่ 3 อยากกินต้องพยายาม คราวนี้เครื่องที่ว่า จะไม่จ่าย

อาหารออกมาเองแล้วครับ แต่จะมีคานยื่นออกมา รอให้เจ้าหนูน้อยมากด เพียงไม่นาน เจ้าหนูก็เรียนรู้ว่า แค่เอาซอกที่คานอาหารก็จะถูกจ่ายออกมา ว้าว...!!! เจ้าหนูยังคงรอต่อไป

ขั้นที่ 4 มาถึงวันสำคัญ วันนีหลังจากปลอ่ยเจ้าหนูกดคานไปไม่กี่ครั้ง ไฟในห้องก็ดับลง และเจ้าหนูพบว่าเมื่อไฟดับไม่ว่าจะกดคานอย่างไรอาหารก็ไม่ออกมา ด้วยความที่กินไปได้แค่นิดเดียว เจ้าหนูจึงกระวนกระวาย วิ่งไปรอบๆ กรง แล้วก็พบกับถ้วยอาหารที่เจ้าหนูที่เพิ่งเอามาวางไว้ให้สักพัก...อร่อยแล้วใจ

คราวนี้พอไฟติดอีกครั้ง เจ้าหนูเห็นทุกอย่างชัดเจนแล้วว่า ตอนนี้มีแหล่งอาหารให้เลือก 2 แห่ง คือ

1. ถ้วยอาหาร ที่กินได้ทันที กับ
2. เครื่องจ่ายอาหาร ที่ต้องคอยกดคานเพื่อให้อาหารไหลออกมา

อาหารจากทั้ง 2 แห่งเหมือนกันทุกประการ ถ้าคุณเป็นหนู คุณจะเลือกกินจากแห่งไหนครับ

ไม่ใช่แค่อิมห้อง

จากการทดลองหนู 199 ตัว จาก 200 ตัว เลือกที่จะกลับไปกินอาหารจากการกดคาน...!!!

ทำไมนะหรือ เพราะการได้ใส่ความพยายามบางอย่างลงไปในการบวนการหาอาหาร จะทำให้อาหารจะอร่อยขึ้น ต่อๆ มามีคนทำการทดลองลักษณะเดียวกับที่เจนเซนทำ โดยพบว่าสัตว์อื่นๆ ก็มีลักษณะเดียวกัน

บางทีพฤติกรรมนี้ อาจเป็นสัญชาตญาณความภาคภูมิใจของการดำรงชีพด้วยการหาเลี้ยงชีพก็เป็นได้

พฤติกรรมการหาเลี้ยงชีพของนักลงทุน

ย้อนกลับมาที่ตลาดหุ้นกันบ้าง อาหารก็คล้ายผลกำไรที่ต้องการนั่นเอง อย่างที่จารย์ดีเคยทดสอบไว้ว่า แค่ทำการซื้อขายง่ายๆ ตามการเบรกราคาสูงสุดต่ำสุด 20 วัน ก็ทำกำไรได้เฉลี่ยปีละกว่า 10% แล้ว (**Technical Magic** ฉบับที่ 88-89)

แต่ก็คงคล้ายกับพฤติกรรมของหนูในการทดลองคือ 199 จาก 200 แทนที่จะแค่ซักรี่ๆ ซายๆ ตามวิธีการ แต่ก็พยายามทำอะไรซักรี่อย่างเพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา เบื้องหน้าอาจคิดว่าทำเพื่อเพิ่มผลกำไรให้มากขึ้น (แต่ส่วนใหญ่มักจบลงด้วยกำไรที่ลดลง) แต่จริงๆ แล้วเป็นสัญชาตญาณภายในที่บอกให้ทำเพื่อสร้างความสุขในระดับจิตใต้สำนึกนั่นเอง

เรื่องที่น่าเศร้าคือ ผลตอบแทนของการลงทุนไม่ได้แปรผันตามความพยายามหรือจำนวนครั้งของการซื้อขาย บางทีการหยุดคิด แล้วอยู่หนึ่งๆ ในเวลาที่ไม่ควรต้องทำอะไร กลับสร้างผลดีให้กับการลงทุนได้มากกว่าครับ...จารย์ดี

รอบรั้ว ลุงทุน ตอน มาร์ชแมลโลว์เทศ (ความสามารถ...รอ)

ไหนๆ ฉบับนี้ กล่าวถึงเรื่องจิตวิทยาแล้ว อาจารย์ดีมีอีกเรื่องที่ย่างมาเล่าสู่กันฟังครับ

เรื่องนี้เป็นกา
รทดลองกับคนครับ ทำโดย
วอลเตอร์ มิสเซล จาก
มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด

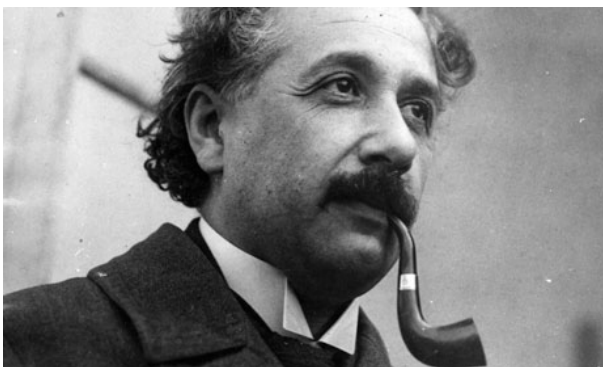
การทดลองแสน
เรียบง่ายครับ นำเด็กก่อน
วัยเรียน ช่วงอายุ 4-6 ปี
มานั่งในห้องคนเดียวครับ
บนโต๊ะข้างหน้าเด็ก มีขนม
ที่เด็กๆ ทุกคนชอบคือ มาร์ชแมลโลว์ อยู่ 1 ชิ้น (Marshmallow)

โจทย์ของหนูน้อยก็คือ เขาสามารถหยิบมาร์ชแมลโลว์ที่
วางอยู่บนโต๊ะได้ก็ได้อีก 1 ชิ้น (รวม
ได้กิน 2 ชิ้น)

ผลการวัดความสามารถ...รอ

ผลการทดลองกับเด็ก 600 คน พบว่าเด็กกลุ่มเล็กๆ ที่
ควักกินทันทีตั้งแต่เจ้าหน้าที่ยังไม่เดินออกไปนอกห้องด้วยซ้ำ ส่วน
อีก 2 ใน 3 หรือ 400 คน พยายามอย่างหนัก ตั้งแต่ปิดตา มองไป
ทางอื่น ตะโตะ ดึงหางเปีย แต่สุดท้ายก็กินไม่ไหวและหยิบกินไป
ก่อนเช่นกัน มีเพียง 1 ใน 3 เท่านั้นที่รอจนเจ้าหน้าที่กลับเข้ามา
และรับรางวัลเป็นมาร์ชแมลโลว์แสนอร่อยเพิ่มอีก 1 ชิ้น

คำคมเขียนหุ่น

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (Albert Einstein)

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยข้อมูลเท่าที่ปรากฏและเชื่อว่าเป็นที่น่าเชื่อถือได้แต่ไม่ถือเป็นการยืนยันความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลนั้นๆ โดยบริษัทหลักทรัพย์ ยูโอบี เคย์ ฮีเยน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ผู้จัดทำขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงความเห็นหรือประมาณการณใดๆที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า รายงานฉบับนี้มิวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจของนักลงทุน โดยไม่ได้เป็นการชี้นำ ชักชวนให้นักลงทุนทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ หรือตราสารทางการเงินใดๆ ที่ปรากฏในรายงาน

รางวัลของผู้ที่สามารถ...รอ

การทดลองนี้ไม่ได้ต้องการรู้ว่ามีเด็กมากน้อยแค่ไหน
ได้กินมาร์ชแมลโลว์ 2 ชิ้น แต่การทดลองนี้หาความสัมพันธ์ว่า
ความสามารถในการรอนั้น มีผลอย่างไรกับอนาคตของเด็ก

10 ปีต่อมา พบว่าเมื่อเด็กๆ โตขึ้น กลุ่มที่สามารถรอกิน
มาร์ชแมลโลว์ 2 ชิ้น กลายมาเป็นวัยรุ่นที่มีความสามารถในการ
ตัดสินใจได้อย่างรอบคอบและมีเหตุผลมากกว่าอีกกลุ่ม นอกจากนี้
ผลการสอบ SAT (คล้าย GAT PAT บ้านเรา) ก็มีคะแนนเฉลี่ยสูง
กว่าเด็กกลุ่มที่มีความสามารถในการรอได้อีกด้วย

เด็กกลุ่มที่มีความสามารถรอสูงจะมีดัชนีมวลกายที่ดีกว่า
ตรงนี้แสดงให้เห็นได้ชัดเกี่ยวกับความยับยั้งชั่งใจกับเหตุการณ์เฉพาะ
หน้า เพราะประโยชน์คาดหวังที่สูงกว่าในอนาคต (กินของอร่อย
น้อย และออกกำลังกายมาก)

ความสามารถ...รอกับการลงทุน

สำหรับการลงทุนแล้ว อาจารย์ดีคิดว่าความสามารถในการ
รอนี้ เริ่มตั้งแต่ การสามารถขอลอความสุขจากการใช้เงินในปัจจุบัน
เพื่อหวังความสุขที่เพิ่มขึ้นในอนาคตจากการลงทุน

นอกจากนี้ ไม่ใช่แค่เพียงนักลงทุนซึ่งมองด้วย
ปัจจัยพื้นฐาน ที่จะต้องสามารถทนรอดูราคาหุ้นพื้นฐานดีที่
บางครั้งราคาตกลงไปอย่างไม่สมเหตุผลสมผลได้ แต่นักลงทุนที่มอง
ด้านการเก็งกำไรด้วยเทคนิค ก็ต้องมีความสามารถที่จะอดทนรอ
จังหวะจากสัญญาณทางเทคนิค และรอให้กำไรออกเงยสำหรับ
การเก็งกำไรที่ถูกต้อง

รู้แบบนี้แล้ว ก่อนการซื้อขายทุกครั้ง อย่าลืมถามตัวท่าน
เองก่อนครับว่า มีความสามารถ...รอ เพียงพอแล้วหรือยัง...จารย์ดี

**“เราไม่สามารถแก้ปัญหา ด้วย
วิธีการคิดเดิมๆ ที่ทำให้มันเกิด
ขึ้นมา”**

“We cannot solve our problems with
the same thinking we used when we
created them.”